Dosarul nr.2a-2080/24 Judecător: Natalia Berbec
2-23103949-02-2a-21052024

D E C I Z I E

25 februarie 2025

mun.Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

având în componență:

Președintele completului, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

Grefier Victoria Talpă

examinând în ședință publică apelul declarat de Postolachi Radu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Succes-Cim", în proces de insolvabilitate împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei, împotriva hotărârii Judecătoriei Hânceşti, sediul Central din 14 februarie 2024, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 19 iulie 2023, S.R.L „Succes-Cim", în proces de insolvabilitate, în persoana lichidatorului Nicolae Bostan, a sesizat Judecătoria Hîncești, sediul Central, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei în sumă de 445 500 lei și compensarea cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Hânceşti nr.2-12/20 din 25 mai 2020 s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. „Succes-Cim", IDNO: 1003605009989, cu sediul în raionul Hîncești, s. Logănești şi a fost intentată procedura simplificată a falimentului faţă de acesta. În calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Bostan Nicolae, deținător al autorizației nr. 19 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova.

Susține reclamanta că dispune de o creanță față de Postolachi Radu în mărime totală de 445 500 lei. Astfel, potrivit informației despre contribuabil oferite de Serviciul Fiscal de Stat, din data de 11 aprilie 2018, S.R.L „Succes-Cim" avea deschis cont bancar în lei (nr. contului: MD81ML0000000002251814391) la BC „Moldindconbank" SA, iar prin informația oficială oferită de BC „Moldindconbank" SA, nr. 08/5-02/02868 din 11 aprilie 2023, i-a fost transmisă lichidatorului fișa cu specimene de semnături şi amprenta ștampilei întreprinderii S.R.L „Succes-Cim". Conform acestei informații, din 11 aprilie 2018 şi până la 17 decembrie

2018, dreptul la prima şi la a doua semnătură la contul bancar al S.R.L „Succes- Cim” îl avea pârâtul Postolachi Radu. Cu alte cuvinte, dreptul de a dispune de mijloacele băneşti din conturile S.R.L „Succes-Cim” din perioada 11.04.2018-17.12.2018 îl avea în exclusivitate pârâtul Postolachi Radu.

Indica reclamanta că în cadrul procesului de insolvabilitate lichidatorul întreprinderii insolvabile a constatat că în perioada 14.08.2018-16.11.2018 pârâtul Postolachi Radu a extras bani din contul întreprinderii insolvabile în sumă totală de 445 500 lei prin intermediu delegațiilor de retragere a numerarului, iar la destinația extragerilor fiind indicat „acoperirea cheltuielilor de gospodărie” (detalii privitoare la perioada realizării extragerilor şi suma acestora se prezintă în anexa nr. 1 la prezenta cerere, iar copia ordinilor remise de bancă se anexează la cerere).

Mai indica că, având în vedere caracterul extragerilor de bani în numerar de către pârât şi presupusa destinație invocată de acesta conform delegațiilor de retragere a numerarului, conform cărora se pretinde că au fost extrase mijloace pentru cheltuieli gospodărești, atât la nivel contabil, cât şi din punct de vedere al raporturilor juridice civile, pentru a justifica aceste extrageri, urma ca pârâtul să prezinte întreprinderii, documentele primare, ce ar justifica extragerea mijloacelor financiare, în lipsa oricăror documente/acte justificative ale cheltuielilor pentru care au fost extraşi bani în numerar, suma dată se califică drept o datorie a pârâtului faţă de reclamant, or, în caz contrar intervine instituția îmbogățirii nejustificare/fără justă cauză (Cod civil modernizat/Cod civil vechi).

La caz, lichidatorului reclamantei nu i-au fost prezentate documente/acte primare sau juridice ce ar justifica extragerile de numerar, sau ar demonstra că sumele extrase din cont de către pârât au fost utilizate conform destinației, fapta ce constituie, în opinia reclamantei, temei pentru a invoca utilizarea mijloacelor financiare de către pârât contrar destinației pretinse şi contrar intereselor şi activității părții reclamante S.R.L „Succes Cim”, în proces de insolvabilitate. Din ansamblul prevederilor legale invocate ar rezulta indiscutabil că obligațiile civile se nasc şi din fapte juridice licite, cum ar fi, spre exemplu, îmbogățirea fără justă cauză.

Menționează reclamanta că reieşind din cele expuse mai sus, pârâtul Postolachi Radu are obligația față de S.R.L „Succes Cim”, în procedura falimentului în suma de 445 500 lei, constatându-se cert că nu există nici un temei legal ce l-ar îndreptăți pe acesta să dețină aceste mijloace financiare extrase din conturile bancare ce aparțin S.R.L „Succes Cim”, în proces de insolvabilitate, or, după cum a expus, reclamantei nu i s-a prezentat nici o probă a utilizării acestor mijloace financiare conform destinației.

Relata reclamanta că în vederea soluționării prealabile a litigiului pe cale extrajudiciară, a remis pârâtului o notificare prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei în sumă de 445 500 lei, care, deşi a fost recepționată la data de 04 iulie 2023 prin aplicarea semnăturii pe avizul de recepție, până la moment debitorul nu a achitat datoria.

Solicita reclamanta S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul lui Postolachi Radu în beneficiul S.R.L „Succes Cim” suma de 445 500 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 februarie 2024 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Postolachi Radu în beneficiul reclamantei S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate suma de 445 500 lei cu titlu de datorie și în beneficiul statului suma de 13 365 lei cu titlu de taxă de stat.

La 11 martie 2024, avocatul Denis Grecu, în interesele apelantului Postolachi Radu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Hânceşti, sediul Central din 14 februarie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

La 26 iunie 2024, apelantul a prezentat instanței de apel apelul motivat, solicitând scutirea de la achitarea taxei de stat pentru depunerea apelului pe motiv de starea precară a familiei.

Prin încheierea instanței de apel din 18 iulie 2024, recepționată de către reprezentantul apelantului prin poșta electronica la data de 18 septembrie 2024, Colegiul civil a respins cererea de scutire, nu a dat curs cererii de apel, obligând să prezinte dovada achitării taxei de stat în suma de 11 360 lei, în termen de 7 (șapte) zile din momentul recepționării prezentei încheieri. În termenul acordat de instanță, apelantul a înlăturat neajunsurile stabilite prin încheiere din 18 iulie 2024, astfel încât Colegiul a dispus examinarea în fond a apelului depus de Postolachi Radu.

În motivarea apelului declarat apelantul Postolachi Radu a indicat că prima instanță eronat a stabilit caracterul raportului litigant, greșit a aplicat legea materială în raport cu situația factologică a speței, având în vedere că Postolachi Radu, fiind un fondator și administrator nominal al S.R.L. „Succes-Cim”, nu a beneficiat de careva sume bănești ale întreprinderii.

Mai indică apelantul că acțiunea depusă de lichidatorul Bostan Nicolae este abuzivă, întrucât acesta a mai depus alte cereri cu invocarea altor temeiuri, în scopul încasării aceeași sume bănești atât de la Postolachi Radu, cât și de la alt fondatorul Postolachi Anatol, poziția lichidatorului fiind criticată de instanțe în cauzele finalizate.

Intimatul S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, în persoana lichidatorului Bostan Nicolae a depus referință la apel, prin care susține soluția primei instanță și solicită respingerea apelului.

Reprezentantul apelantului Postolachi Radu, avocatul Denis Grecu în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatei S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, deși a fost legal citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, iar prin referința prezentată a solicitat examinarea cauzei în lipsă sa, considerente din care, în temeiul art.art.102 alin.(4^1) şi 379 alin.(2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Audiind reprezentantul apelantului, studiind materialele cauzei, Colegiul Civil consideră apelul întemeiat şi care urmează a fi admis, cu casarea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Articolul 4 CPC prevede că, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociațiilor lor, ale autorităților publice şi ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societății, în consolidarea legalității şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Conform art.7 alin.(1) CPC, instanța judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertății ori a unui interes legitim.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) CPC, instanța trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.117 alin.(1) şi (2) CPC, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii […] În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) și (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel [...] Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii, iar conform alin.(3), instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii (art.60 alin.(4) CPC).

Potrivit art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță […] În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care

nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care prima instanță a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de apel reține că în conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Pe de altă parte, prevederile art.10 alin.(1) și (2) Cod Civil statuează că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară […] Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod Civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În temeiul art.13 alin.(1), (2) și (3) Cod Civil, niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept) […] În cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive […] Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod Civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că în temeiul art.15 alin.(1) Cod Civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod Civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

În ședința de judecată s-a stabilit că S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, în persoana lichidatorului Nicolae Bostan, s-a adresat în instanță cu o cererea de chemare în judecată împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea sumei de 445 500 lei.

Investită cu competență să judece cauza în fond, prima instanță a concluzionat admiterea acțiunii, soluția pe care instanța de apel o consideră drept neîntemeiată și lipsită de suport legal.

La caz, în ședința de judecată cu certitudine s-a stabilit că S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate pretinde încasarea din contul apelantului mijloacelor bănești ridicate de acesta din urmă de pe contul bancar al întreprinderii și deținute de acesta, pretins, fără justă cauză, în temeiul institutului îmbogățirii nejustificate.

Astfel, prin prisma art.240 CPC, Colegiul reține că prima instanță nu a stabilit caracterul raportului juridic litigant dintre părți, aplicând doar norme generale ce guvernează temeiurile apariției și modul executării obligațiilor civile, deși instanța era obligată în temeiul normei procedurale indicate să ofere aprecierea pretențiilor înaintate de S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, prin prisma temeiurilor acțiunii, în raport cu legea aplicabilă speței, în lipsa unei astfel de constatări fiind imposibilă stabilirea circumstanțelor relevante soluționării pricinii, cum ar fi existența obligației de rambursare a mijloacelor bănești, temeiul legal, convențional sau de altă natură ce instituie obligația de rambursare, scadența obligației, etc., precum și legea aplicabilă litigiului.

Or, potrivit hotărârii contestate, temei pentru soluția instanței de fond a servit constatarea că mijloace financiare au fost ridicate de pe contul bancar în perioada anului 2018 (14.08.2018-16.11.2018), astfel încât, în temeiul art. 7 Cod civil, apariția raportului litigios este reglementată de legea valabilă la acel moment, iar instanța de fond a aplicat prevederile Codului civil în redacția în vigoare din 01 martie 2019, contrar calității neretroactive în prezenta cauză a normelor respective.

La fel, Colegiul observă că prima instanță nu a verificat dacă în speță sunt prezente elementele unei obligații izvorâte din îmbogățirea fără justă cauză, invocată de reclamantă în condițiile în care această obligație apare doar atunci când avantajul este obținut fără temei legal sau contractual.

Astfel, se reține că în temeiul art. 1389 alin. (1) Cod civil (aici şi în continuare în redacția în vigoare la data realizării raportului juridic litigios), persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

Prin prisma acestei norme instanța reține că pârâtul/apelantul Radu Postolachi a ridicat mijloace bănești de pe contul bancar al intimatei în calitate de administrator al S.R.L

„Succes-Cim”, fiind împuternicit, astfel, de a gestiona patrimoniul întreprinderii în baza cadrului legal și statutul societății, relevant fiind că potrivit dispozițiilor de plată anexate la dosar, mijloace bănești au fost ridicate de apelant în baza delegațiilor, dreptul la semnătura aparținea lui Radu Postolachi, scopul specificat al acestei operațiuni fiind efectuarea cheltuielilor gospodărești, respectiv nu în scopuri personale (dividende, cheltuieli personale, etc).

Subsecvent, se constată că operațiunile bancare săvârșite de apelant în calitate de persoană autorizată corespund exigențelor legale și exclud aceste acțiuni din categoria îmbogățirilor nejustificate, ce survin, potrivit normei citate, exclusiv în cazul lipsei unui temei legal sau contractual.

În același context, Colegiul civil reține, în ordinea art. 240 alin. (3) CPC, ce statuează că instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, că intimata nu a invocat cu titlu de temei pentru încasarea sumelor pretinse obligații care izvorăsc din raporturi juridice delictuale conform art. 1398 Cod civil (în redacția în vigoare la data realizării raportului juridic litigios), astfel încât problema utilizării mijloacelor financiare ridicate a rămas în afara obiectului judecării.

Or, prima instanță nu a verificat dacă banii ridicați de apelant, în principiu, urmau a fi rambursați întreprinderii intimatei sau apelantul ar avea o altă obligație izvorâtă din acest raport de administrare (raportarea cheltuielilor efectuate din mijloace utilizate, prezentarea mijloacelor procurate, etc.), circumstanțe ce urmau a fi stabilite în baza actelor contabile ale S.R.L „Succes-Cim”, raportul dat fiind reglementat prin prevederile Legii contabilității şi raportării financiare**.**

La fel, Colegiul observă că prima instanță nejustificat l-a identificat în calitate de pârât corespunzător anume pe Postolachi Radu, punând în sarcina acestuia obligația rambursării a sumelor ridicate de pe contul bancar în scopuri de gospodărești, având în vedere că în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că mijloace financiare au fost ridicate de către un alt fondator al întreprinderii S.R.L „Succes-Cim”, Postolachi Anatolie, întrucât acesta gestiona întreprinderea în baza procurilor eliberate de Postolachi Radu (nr.1006/06.02.2017, nr.12578/07.12.2018) și administra în baza acestora societatea.

Din considerentele enunțate Colegiul apreciază ca nefondate argumentele intimatei referitoare la nașterea obligației apelantului de a achita reclamantei suma pretinsă de aceasta.

Subsecvent, Colegiul atestă că deoarece temeiurile invocate de intimată/reclamantă în acțiunea înaintată nu se încadrează în cadrul legal pertinent invocat de aceasta, acțiunea înaintată este nefondată şi pasibil de a fi respinsă, constatare ce generează necesitatea casării hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii pentru motivele expuse supra.

Or, conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de

contradictorialitate şi egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participant la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

În conformitate cu art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, iar conform alin. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs şi în cadrul revizuiri.

În consecință, deoarece instanța de apel a constatat netemeinicia pretențiilor intimatei, aceasta nu este îndreptățită de a pretinde şi compensarea cheltuielilor de judecată. Totodată, apelantul este îndreptățit să beneficieze de compensarea cheltuielilor de judecată suportate de acesta, ce constituie, potrivit materialelor cauzei, suma de 11360 lei, achitată de apelant cu titlu de taxă de stat aferentă apelului declarat. Din considerentele indicate, deoarece Colegiul a stabilit netemeinicia acțiunii înaintate în speță şi, respectiv, netemeinicia hotărârii primei instanțe, argumentele contrare ale intimatei fiind nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite apelul declarat, a casa integral hotărârea contestată şi a pronunța o nouă hotărâre, prin care a respinge acțiunea înaintată ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c), art.390 CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Postolachi Radu.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 februarie 2024, în cauza civilă la acțiunea S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate către Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei şi se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, în persoana lichidatorului Bostan Nicolae împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei se respinge. Se compensează din contul S.R.L „Succes-Cim” în beneficiul lui Postolachi Radu taxa de stat aferentă apelului de 11 360 (unsprezece mii trei sute șaizeci) lei 00 bani.

Decizia este definitivă, însă cu drept la recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca

Dosarul nr.2a-2080/24 Judecător: Natalia Berbec
2-23103949-02-2a-21052024

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

25 februarie 2025

mun.Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

având în componență:

Președintele completului, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

Grefier Victoria Talpă

examinând în ședință publică apelul declarat de Postolachi Radu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 februarie 2024, prin care acțiunea a fost admisă,

În conformitate cu prevederile art.385 lit. c), art.390 CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Postolachi Radu.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 14 februarie 2024, în cauza civilă la acțiunea S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate către Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei şi se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L „Succes-Cim”, în proces de insolvabilitate, în persoana lichidatorului Bostan Nicolae împotriva lui Postolachi Radu cu privire la încasarea datoriei se respinge. Se compensează din contul S.R.L „Succes-Cim” în beneficiul lui Postolachi Radu taxa de stat aferentă apelului de 11 360 (unsprezece mii trei sute șaizeci) lei 00 bani.

Decizia este definitivă, însă cu drept la recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca